

Nu ești anonim

Încrederea pe care nu ai ales-o

Pe înțelesul tuturor: cu adresa ta de e-mail, oricine poate afla în câteva secunde unde ai conturi și, uneori, chipul și numele tău. Nu este o eroare: așa funcționează internetul dintotdeauna. Întrebarea nu este dacă te pot vedea — pentru că pot —, ci în cine ești obligat să ai încredere. Și există un singur loc fără nimeni la mijloc: conversația directă, de la un aparat la altul.

O simplă adresă de e-mail este suficientă. Nu neapărat a ta: a oricui. Se introduce într-o mână de instrumente gratuite — legale, publice, la îndemâna oricui vrea să le caute — și în câteva secunde apare o listă: pe ce servicii este înregistrat acel e-mail, uneori o poză de profil, alteori un nume și un prenume pe care proprietarul credea că nu le-a dat nimănui. Nu trebuie să fii specialist. Nu se sparge nicio parolă. Nu se comite nicio infracțiune. Toate aceste informații erau deja acolo — publicate, înregistrate sau scurse — așteptând ca cineva să se deranjeze să le adune.

Este tentant să considerăm asta o eroare: o breșă, o neglijență, ceva ce ar trebui reparat. Nu este. Acesta este modul normal de funcționare a web-ului deschis. De fiecare dată când te înregistrezi pe un serviciu, completezi un formular, publici o recenzie sau apari în scurgerea de date a altcuiva, lași o urmă. Niciuna dintre aceste urme nu este gravă în sine. Problema — dacă este o problemă — apare atunci când le pui cap la cap, iar acest lucru este simplu.

Aici mulți oameni se apără cu o frază rezonabilă: „eu nu am nimic de ascuns” sau „eu am grijă de conturile mele”. Prima confundă a se ascunde cu a alege; vom reveni la asta. A doua ignoră faptul că cea mai mare parte a acelei urme nu ai lăsat-o tu: a lăsat-o registrul comerțului, site-ul care a suferit scurgerea de date, cunoștința care a postat o poză cu tine și te-a etichetat. Anonimatul pe internet nu este aproape niciodată o proprietate pe care o deții; este, cel mult, obscuritate: faptul provizoriu că nimeni nu s-a deranjat încă să caute.

Până acum am vorbit despre ce poate face o singură persoană în câteva secunde, manual. Acum elimină persoana. Ceea ce ne-a protejat pe aproape toți ani de zile nu a fost anonimatul, ci dezinteresul: ca să te găsească, cineva trebuie să se deranjeze să caute, iar nimeni nu are timp să caute pe toată lumea. Această ultimă barieră — efortul de a căuta — este exact cea pe care o mașină nu o are. Un sistem automatizat poate face aceeași verificare încrucișată nu împotriva unei singure ținte, ci a unei întregi populații; nu o dată, ci fără oprire; nu din suspiciune, ci în mod implicit. Ceea ce înainte îi lua ore întregi unui investigator pentru fiecare persoană, acum se face pe milioane simultan, fără să coste pe nimeni timp sau atenție. Nu este nevoie să presupunem cine ar vrea să o facă — o companie, un grup, un stat —; este suficient să înțelegem că nu mai trebuie să alegi pe cine să cauți. Poți căuta pe toată lumea.

De aceea „mă pot găsi?” este întrebarea greșită. Răspunsul este da, și va fi din ce în ce mai mult. Întrebarea utilă este alta: în cine, și cât de mult, sunt obligat să am încredere pentru a trăi conectat? Pentru că asta faci de fapt în fiecare zi, aproape întotdeauna fără să te gândești. Ai încredere că serviciul unde te înregistrezi îți va păstra bine datele. Ai încredere că operatorul tău nu îți va asculta apelurile. Ai încredere că aplicația de mesagerie pe care o folosești — să spunem WhatsApp — face ceea ce spune că face. Ai încredere în serverul de la mijloc, în compania care îl administrează, în țara în care se află, în instrumentul gratuit pe care cineva l-a pus pe net. Fiecare dintre aceste verigi este o decizie de încredere. Diferența este că pe aproape niciuna nu ai luat-o

conștient: au venit la pachet. Aceste verigi care se strecoară între tine și cealaltă persoană sunt numite, în jargon, intermediari de încredere; numele contează mai puțin decât ideea că ei sunt acolo, și că sunt mulți.

Există o modalitate onestă de a verifica toate acestea: să o faci chiar tu. Și nu ai nevoie să-ți dăm noi nimic. Deschide browserul tău, scrie trei sau patru cuvinte — ceva de genul „ce știe internetul despre e-mailul meu” — și web-ul însuși îți va pune instrumentele în față. Această ușurință este, în sine, jumătate de răspuns: dacă tu le găsești în zece secunde, oricine poate găsi ce spun ele despre tine.

Nu îți oferim noi o listă, și este deliberat. Dacă ți-am oferi-o, ar trebui să ai încredere în noi: că am ales bine, că acele pagini vor fi la fel de sigure și peste cinci ani, că în spatele niciuneia dintre ele nu se află — azi sau mâine — cineva cu intenții rele. Nu putem prometer acest lucru despre pagini pe care nu le controlăm și preferăm să nu facem o promisiune pe care nu o putem respecta. Este, exact, despre ce tratează acest articol. Dar să cauți singur are un preț: motorul de căutare nu face distincția între ce e legitim și ce e o capcană. A crea o pagină care imită un instrument real, care îți cere e-mailul și îl păstrează, este ceva banal. Așadar, înainte de a scrie ceva undeva, este bine să știi să citești o adresă.

Notă — citește o adresă înainte de a avea încredere în ea. O pagină falsă poate copia până la ultimul pixel dintr-una reală; ceea ce aproape niciodată nu poate falsifica este adresa ei. Înainte de a scrie ceva pe un site, citește bara de adrese, nu pagina. Numele care contează este cel lipit în stânga ultimei părți (.com, .org, .ro): la banca-sigura.site-ciudat.top, proprietarul real nu este banca ta, este site-ciudat.top. Fii suspicios față de litere schimbate (un 0 în loc de o), de cuvinte în plus, de cratime unde nu te aștepti și de terminații ciudate. Lacătul și https spun doar că, conexiunea este criptată — nu că proprietarul este onest —: și un escroc are lacăt. Iar primele rezultate marcate ca „anunț” sunt acolo pentru că cineva a plătit, nu pentru că sunt de încredere. Fiecare dintre aceste verificări este, în fond, aceeași întrebare: câtă încredere am în această adresă, și de ce?

Ajungând aici, este bine să descriem opusul la toate acestea: un canal fără intermediari. Două persoane, singure în vârful unui munte, vorbind. Nu există factor poștal, nici centrală telefonică, nici server, nici companie, nici țară la mijloc. Și totuși, fii atent: nici acolo încrederea nu dispăre. Dacă îi spui un secret celeilalte persoane, ai încredere în ea. Această încredere nu poate fi eliminată — și nici nu este nevoie —, pentru că este singura pe care ai ales-o cu adevărat: știi în cine ai încredere și de ce.

Ceea ce nu există pe munte este tot restul. Nimeni la mijloc. Și acesta, nu altul, este singurul model care poate fi reprodus în mod onest în mediul digital: un canal direct de la un dispozitiv la altul, fără nimic și nimeni pe drum. Nu elimină încrederea — asta ar fi o minciună —; elimină intermediarii. Te lasă singur cu unica încredere inevitabilă, cea pe care chiar tu ai ales-o. Este, de altfel, arhitectura de la care scriem aceste pagini; dar argumentul se susține singur, indiferent cine l-ar construi.

Deci nu, nu ești anonim, și probabil nu vei mai fi niciodată. Dar aceasta nu a fost niciodată băătălia care a contat. Nu se poate trăi — și nici naviga — fără a avea încredere în nimeni; cel care încearcă nu este mai liber, ci doar mai singur. Maturitatea nu înseamnă neîncredere, care este o altă formă de naivitate. Înseamnă a fi exigent: a ști cui îi acorzi încrederea, câtă, în schimbul a ce și — mai ales — a ști când i-o acorzi cuiva fără să fi decis tu.

Aproape nimic în viață nu este alb sau negru; aproape totul trăiește în griul de la mijloc, iar a învăța să te miști prin acel gri este o bună parte din ceea ce înseamnă să ai discernământ. Singura excepție este ceea ce vine bine făcut din fabrică: acel lucru care, prin design, nu îți cere să ai încredere în nimeni altcineva decât în persoana cu care ai decis deja să vorbești. Restul — tot restul — este o chestiune de cât, și în cine.

Notă editorială: când aceste Cuadernos numesc companii sau produse, nu este pentru a acuza. Cei care le construiesc fac o muncă pe care milioane de oameni o folosesc și o apreciază. Ceea ce subliniem este structural — modelul, nu marca. Mărcile apar ca exemplu pentru că sunt cele pe care cititorul le recunoaște.

Surse și lecturi suplimentare

- OSINT (intelligence din surse deschise) — adunarea de informații din date deja publice; nu este intruziune sau spionaj.

- Reglamente (UE) 2016/679 (RGPD) — referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal, inclusiv agregarea datelor care, individual, erau publice.
- Registrele publice (comerțului, judiciare, de proprietate) — sursă legitimă și abundentă de informații personale în aproape toată Europa.
- În aceeași colecție: caietele despre criptarea end-to-end și „Ce nu poate repara o semnătură” dezvoltă, dintr-un alt unghi, aceeași idee.

[← Precedent Ceea ce o semnătură nu poate repara](#)

Lecturi recente

- [Reflecție · 27 mai 2026 Ceea ce o semnătură nu poate repara](#)
- [Analiză · 26 mai 2026 Confidențialitate reală vs. aparentă: întrebările pe care e bine să ți le pui](#)
- [Analiză · 25 mai 2026 Self-hosting ca practică profesională](#)

Luați acest articol cu dumneavoastră oriunde aveți nevoie.

[↓ Markdown](#) [↓ Text simplu](#) [↓ PDF](#)

Fișierul se va descărca pe dispozitivul dumneavoastră. De acolo îl puteți salva, importa în Solo2 sau partaja oriunde doriți. Cuadernos nu decide destinația în locul dumneavoastră.

Sigiliu de ceară · SHA-256 0e8410a83847c49b534ff22d530fc051ef50e2a1a9f1440f221fa2997c913cf1

[Funcționalități](#) [Noutăți](#) [Blog](#) [Ajutor](#) [Despre](#) [Contact](#)
[Transparentă](#) [Verificare](#) [Confidențialitate](#) [Termeni](#) [Cookie-uri](#)

Cuadernos Lacre · O publicație a [Menzuri Gestión S.L.](#) ·
scrisă de R.Eugenio · editată de echipa [Solo2](#).

Acest site nu folosește cookie-uri. Tot ceea ce încarcă navigatorul tău este scris sau supravegheat de noi și găzduit pe serverele noastre europene: contorul anonim de vizite (Umami, autogăzduit) și minimul de JavaScript necesar pentru selectorul de limbă și preferința ta de temă deschisă/închisă, care este salvată pe propriul tău dispozitiv. Fără resurse de la terți, fără trackere, fără profilare, fără partajarea datelor. Dacă doriți să ne urmăriți: [RSS](#).